

# TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

## ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.  
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.  
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la

Administrațiunea tipografică arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.

Epistole nefranțose se refuză. — Articuli nepublicați nu se însoțesc.

## INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmon — și timbru de 30 cr. pentru 50-care publicare.

## Prenumerațiune nouă

la

### „Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe semestrul următoriu, respectiv pe trimestrul Iulie-Septembrie al anului 1882, cu prețul cel mai moderat, care se poate vedea în fruntea foiei.

Bani de prenumerațiune se trimt mai cu înlesnire peltngă asigunațiun postale (Posta utalvány — Post-Anweisung). Numele prenumerațiunii, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să fie scrise bine, ca să se poată citi.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Iunie 1882, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie expeditura silentă a sista, sau a întârziă cu expedirea foiei\*).

### Editoria „Telegrafului Român” în Sibiu.

\*) O înlesnire foarte mare în expeditiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

## Sibiin 23 Iunie.

Listele electorale provisorii sînt puse în comitatul Sibiinului la dispozițiunea fie-cărui îndreptătit în centrul comitatului și în cancelariile comunelor rurale.\*\*) Ceea ce se face aici cu listele electorale trebuie să se face în toate comitatele. Este dar datoria fie-cărui, care se știe că are drept de a fi înscris în listele din cestiune, să se intereseze în timpul limitat pentru reclamațiune dacă este înscris sau ba, ca să nu rămână lipsit de dreptul electoral.

Interesarea aceasta este de mare importanță, de oare-ce în anul viitor se vor face alegerile în municipii, și

\*) A se vedea la variațiia.

de oare-ce dreptul electoral îl vor exercita numai acei alegători, cari vor figura în listele, ce se vor stabili în anul acesta.

Poporul în timpul când întefese mai mult toate lucrurile cămpului poate lesne scapa din vedere termirii fiesăți de autorități. Inteligența română însă, bisericească și lumească, sperăm că va aduce sacrificiul național și patriotic totodată ca să aducă aminte poporului, ba să stăruiască chiar ca nici un îndreptătit se nu rămână afară dintre alegători. Și mai bine ar fi când în toate cercurile electorale locuite de români s'ar face după liste conscrieri de alegători români și le-ar da publicității, ca să șcim cu toții de ce puteri dispunem în toate părțile și la alegerile viitoare apoi să șcim ce avem de făcut.

Față de cele ce prescriu legile în vigoare în privința aceasta s'ar păre că nici n'ar mai fi de lipsă se perdem timpul cu lucruri cari se înțeleg de sine. Trecutul, mai vortos experiența chiar și din trecutul mai recent însă ne învață că în privința aceasta indemnările organelor presei noastre nu sînt de loc de prisos. La noi, la Români, se pare a fi jucat nepăsarea de drepturile noastre, dacă nu cel dintău, dar totuși un rol remarcabil. Nepăsarea românească dar dacă nu a contribuit singură, a sporit numărul aspiririlor din partea compatrioților nostri.

Ceea ce a fost, dorim cu toții se nu mai fie. Mai mult, dorim cu toții ca și prezentul se fie mai bun și se pregătească un viitoru și mai bun următorilor nostri. Puțințica osteneală și treptat vom învinge așa una, mănă altă pedecă și încet încet ne vom apropia de împlinirea dorințelor și aspirațiunilor noastre.

Obiectiunea, care s'ar face din vre-o parte, că organele guvernului dispun cum le place și cum le convine de liste și inseriu numai pe cine vor, poate fi în anumite casuri, care nu le scăpăm nici noi din vedere, ade-

vărat. Dar unde s'ar întempla și de aceste, oamenii să se folosească de remediile ce le dă legea de o parte, de alta însă se nu întârzie de loc a alerga la organele noastre de publicitate și a da pe față eventualele nedreptăți, vină ele ori și din care parte.

Aceasta din urmă o recomandăm cu tot adinsul. Români nostri trebuie să se dede a numai înghiți toate aspiririle câte cad asupra capetelor lor. Noi, și acesteasta este cestiune de viață, trebuie, dacă nu putem ajunge alt scop, să avem înregistrate toate nedreptățile câte ni se fac, pentruca la timpul seu să putem pune înaintea lumii toate faptele aspritoare și să arătăm cu fapte positive cum sîntem tratați de acei ce vor să și înșească si-e-și toate beneficiile publice, lăsând în spinarea noastră numai sarcinile, la care adaug apoi și bătaia de joc.

Ceea ce am subliniat nu e invențiune. Scim că străini, Francezi, Englezi etc. vin și cercetează Ungaria și unii și Transilvania. Străinii însă se întalnesc în deobose cu compatrioții nostri Unguri, Nemți etc. Ce spun ei străinilor despre Români?

Donț diare din București, „Ostașul” și „Alegătoriu”, ne arată că într-o revistă franceză este scris că „Români sînt lucrători cu diua” și alte de felul acesta.

Francezul de sigur că din experiența proprie n'a putut scrie așa ceva despre Români, el a trebuit se audă așa ceva dela compatrioții, căror noi neam obiectiv al lăsa beneficiile, ca noi cu asudarea noastră să lucrăm nu numai cu diua dar și cu noaptea pentru deșii.

Să fim dar scrupuloși cu drepturile noastre, prin urmare și cu dreptul electoral. Să cercăm toate modurile legale ca să dovedim lumii că nu sîntem aceea ce ne înșină „voitorii nostri de bine” că sîntem.

Să priveghăm cu toții dar, fie care la postul său, că *știle grele sînt.*

## Revista politică.

Sibiin, în 23 Iunie.

Reforma în armată încă nu e cunoscută, fără din ceea ce au putut scăpa prin broascele ușilor dela sala în care au fost întruniți ministrii în consiliu. În cestiunea reformei numai foile oficiale vor aduce lumină. Cu toate aceste diarele au discutat și discută reforma, fie care din punctul lor de vedere. Opozițiunea maghiară, se înțelege de sine, că și până acum au găsit prilegiu de ajuns de critică. „Pesti Napló”, diarul opozițiunii moderate, între altele dureri mai suferă și de aceea că armata încă trebuie dualisată. Opiniunea publică a Ungariei (va se diică a Maghiarilor) cere aceasta.

Din Bosnia se scrie la „Polit. Corr.” că recrutarea s'a făcut fără nici o improvitare în toate părțile.

Di Mancini respunznd la o întrebare asupra afacerilor din Egipt, declară că Italia dorește manținerea tratatelor internaționale și garanții serioase pentru ca Egiptul să se bucura pe viitor de o situație normală, escludend ori ce intervențiune a Europei în administrațiunea interioră a acestor țeri. „Trebuie a împedea, dișe di Mancini, ca Turcia se reducă Egiptul în condițiunile celorlalte provincii ale imperiului otoman, distrugend reformele ce s'au făcut acolo. Trebuie asemenea a împedea intervenirea militară și predominarea exclusivă a ori cărei puteri ar fi.”

Di Macini refuză discuțiunile asupra delicatei cestiuni a canalului de Suez, declară numai că Canalul, din punctul de vedere comercial, e de un interes comun tuturor națiunilor și Italia, ca intermediară a comerțului Europei cu orientul, e mai cu samă interesată de asistența lui. Cât despre cestiunea neutralității lui, nu trebuie să fie confundată cu principiile libertății navigațiunii. El adaugă că interesele Englețierei în canalul de Suez nu vor fi

## FOIȚA.

### Scriitorii dela „Junimea.”\*)

(Caracteristici.)

Nu este greșală mai mare, și nu este neam mai norocit decât acela, care apucă pe o cale de înaintare străină firei sale înscute. Și aceasta precum în viața politică și socială, așa și în literatură, unde mai cu seamă e se se manifesteze puterea de viață a unui neam. O literatură adevărată, sănătoasă și cu viață, trebuie să se bazeze pe firea și geniul poporului futocmai precum densa trebuie să fie oglinda fidelă a firii și însușirilor sufletesci; la din contră literatura e o învâlmășală de idei, rupte din prezent și trecut din apropiare și depărtare dar străine locului și păturii, pentru care e creată. Din nenorocire, tinera litera-

tură română la începutul învierii sale a fost lovită de această soartă amară și tristă; însă earăși din norocire aceasta epocă de grea cercare a fost scurtă, căci ca prin minune s'ridică o pleiadă mândră de bărbați de acela, cari sînt mențiți de natură a regenera un neam și ideile lui, a rupe cu trecutul și a sădi în sufletul poporului lor un viitor mareț și glorios.

Mulțămia activității binecuvântate a acelor bărbați, am făcut în literatură un început, ce promise mult, am apucat calea adevărată și am atras atenția străinilor culți din Europa apuseană asupra noastră și lucrărilor noastre. Partea cea mai însemnată din acei binemeritați bărbați sînt scriitorii dela „Junimea”, pe cari vou să-i caracterizeze la această solemnă ocazie.

Societatea „Junimea”, ca o societate bine organizată, ce și-a pus de țintă propagarea unor idei, are scriitorii mai toate specialități; și caracteristica ei generală e a forma înainte de toate o limbă curată și limpede, ce se o înțelegă întreaga clasă a Românilor, pentru care e scrisă;

apoi a crea opere de valoare și a produce ceva original. Aceasta însușire, fără care nici un op nu poate avè însemnătate adevărată, se trage ca un fir roșu prin toate scrierile, ce le aflăm în cei 15 ani ai „Convorbirilor.”

În chipul acesta revista „Junimii” a ajuns a fi prima foaie românească cu conținutul beletristic și științific; și aceasta calitate a lor a îndemnat pe un însemnat scriitor italian a numi pe I. Negruzzi „il celebru redattore di Convorbiri literare.”

Trecend la partea științifică a scrierilor, ce membrii „Junimii” au publicat, vou lăsa la o parte pe celebrul cap al acestei școli, pe T. Maiorescu fiind dsa obiect de pertractare a mai multor teme din programa de ași.

Dintre ramurile științei, scriitorii „Junimii” cultivă mai cu seamă istoria și limbistica; o urmare foarte naturală a unui început, științific. Căci cele dintău priviri ale unui popor, ce apucă pe calea progresului, sînt îndreptate totdeauna asupra originii și trecutului său și asupra lim-

bii, ce vorbese. Astfel aflăm într-o istorici pe Xenopol, care deși nu a ajuns încă a fi cel mai mare istoric român, ocupă loc fruntaș între cei dintău scriitori de acest gen. În scrierile dsale aflăm o cercetare critică pătrunzătoare, fără care studiul istoriei ar fi un fel de povestire, ce nu s'ar putè asemăna în frumșete cu basmele, și aflăm o limbă potrivită sufletului, ce-l tratează. Înscutat cu aceste frumoase daruri sufletesci, di Xenopol poate să devină un mare istoric al neamului nostru.

Pe terenul limbistic aflăm în „Junimea” scriitori ca Cihaș, Burla, Lambrior, Tictiu, Vărgolici ș. a., toți bărbați, cari s'au convins, că mai nainte de a putè face cercetări asupra vreunei limbi, trebuie să-i cunoască până în suflet firea ei. Studiile acestor filologi sînt toate scrise cu o adună erudiție și sînt de bun augur pentru soartea acestei științe atât de însemnată pentru noi; și dicționarul de etimologie daco-română a dlui Cihaș, deși nu a isbutit a fi lipsit de greșeli, are un merit nemărginit prin ficsarea.

\*) Operat, cetit în ședința festivă, ce „România Jună” din Viena a ținut în onoarea societății literare „Junimea” din Iași, în 17 Iunie a. c.

vătămate, ci din contră vor fi întărite prin garanția colectivă a Europei către puterile, Turcia și egiptul.

Di Mancini, terminând, dice că Italia în Conferința dela Constantinopol, ca și în celelalte ocazii, nu se va inspira de considerații egoiste dar de interese generale ale Europei, și că nu va renunța nici o dată la misiunea ei, aceea de a fi un element de ordine și de pace și a rămâne inseparabil de concertul european.

Mersul ce iau evenimentele din Egipt și mai cu seamă emigrarea Europeanilor preocupă într'un mod vădit pe Poartă. Preocuparea ei e încă mărită prin misterul ce se păsece în privința lucrărilor conferinței; astfel că mai mulți miniștri regretă că Poarta s'a abținut de a lua parte la densa. De aci rezultă că se vorbesce de schimbări ministeriale; se dice, între altele, că Achif-pașa va deveni prim-ministru și Edhem-pașa ministru al afacerilor străine.

Sciri din Syria arată că trei batalioane echipate complet, au sosit la Beyrut venind din Damas.

Ministerul de resboiu a ordonat a se instala un lagăr la Caza, pe extrema limită dela Sud a Syriei, nu departe de frontiera egiptiană.

În seșina de noapte dela 1 spre 2 Iulie n. Camera comuncelor a adoptat în sfârșit toate articolele noului bil pentru represiunea crimelor agrare în Irlanda. Seșina a durat 32 ore consecutiv; mai multe incidente s'au produs în cursul discuțiunii și a provocat espulsiunea mai multor deputați irlandesi.

Se cetese în „Vakit” organ semi-oficial al guvernului turcesc: „Cu toate regretele unanime exprimate de către ambasadorii Porței în privința abținerii de a lua parte la Conferința; cu toate asigurările formale că Conferința nu va aduce nici un prejudiciu drepturilor nici intereselor Turciei, Poarta nu va sta un minut la îndoială a face ceea ce interesele sale i'va comanda.”

Zulficar pașa, omul de încredere al Kedivului, e numit guvernor al Alexandriei.

Primul ministru Ragheb pașa a luat măsurile necesare pentru a asigura subsistența a 30,000 indiviși, lucrătorii sau oameni de serviciu, cari se găsesec actualmente fără mijloace de existență, în urma închiderii tuturor atelierilor și plecării aproape a tuturor europenilor.

Scuțișina serbească și-a terminat lucrările alaltă eri.

## Reforme în armată.

Viena, 30 Iunie.

Oștirea pentru Bosnia — aceasta e forma cea mai nouă, care a accep-

tat-o cestiunea bosniacă cea încurcată. Adevărat, și cu organizațiunea de astăzi a armatei austro-unguresci revoluția dela Sud fu învinsă; dară s'a și vădută îndată, că instituțiunile aceste sânt bune la un răboiu mare, dară foarte nepractice la învingerea unei insurrecțiuni locale. În Austria sânt în o vreme de pace numai vr'o 250,000 de soldați din armata comună sub arme și numai prin adunarea de rezerviști se poate sui puterea resboinică a oștirii la 800,000 de combatanți. Cadrele oștiri în vreme de pace sânt foarte slabe; ele ajung numai, de a ținea simburile oștirii în practică continuă; dar cu batalioanele aceste mici, de zile de pace, operațiune militară anevoie se poate executa, și așa la începutul revoluției numai decât era de lipsă, se se pue în mișcare întregul aparat de convocare a rezerviștilor la regimentele respective. Firesc cu toate acestea batalioanele, deși slabe, ar fi fost de ajuns, dară ca se se trimită 76,000 ostași la Bosnia, cari aveau a fi un timp acolo nu s'a putut trimite a treia parte a tuturor cadrelor armatei în unghiul cel mai de cătră Sud al monarhiei și în chipul acesta a desarma statul în toată forma. Și așa mi de rezerviști căsătorii s'au luat din mijlocul familiei, și până când două sute de mii de ostași, din cei trei ani ai etății îndatorate de a servi măsăra în garnizoanele lor, mulți bărbați de etate mai înaintată, cari acasă aveau femei și copii, vărsa sângele lor în Erțegovina.

Astăzi, acum, sub președinția împăratului avu loc consiliul comun de miniștri care se ocupa cu propozițiunile câmpănit și pregătite de mult spre a întâmpina acest rău. Proiectele ministrului de răboiu sânt aprobate; miniștri președinți ca și miniștri de finanțe din amândouă statele monarhiei le-au dat aprobațiunea lor. Precum se aude o parte a oștirii comune — dar esclusiv infanteria — se va reorganiza în modul acela ca se nu fie de lipsă chemarea rezerviștilor pentru operațiuni în Bosnia. Regimentele aceste sânt destinate de a servi în Bosnia și o parte se vor staționa acolo, sau în cas de a fi de lipsă, numai decât se se poată trimite cătră Sud. Având cadre relativ mai mari aceste vor fi în stare de a opera numai decât, fără a fi silite a accepta sosirea rezervelor lor. Într'acest chip sânt mai curând gata de atac, și statul nu e silit a aduna rezervele, când undeva în Sud s'ar începe o reșcoală. Se întrebuințează așa dară același mijloc la care Francezii au luat refugiu, fiindcă și ei au de gând se crezeze armată algeriană deosebită. Pentru că nici ei nu pot lua la fie care revoltă în Africa meștesugari și plugari pa-

cinici din mijlocul Franței dela lucrul lor, spre a completa cadrele armatei lor comorante în Africa. Anglia, precum se scie, din cauza aceasta până în ziua de astăzi n'a schimbat armata ei, luată cu plăcu cu o armată compusă de oameni îndatorati de a apăra țeara; Anglia are lipsă de oștire mai mică, însă a cărcia regimente în tot minutul se pot trimite dela Canada la India ori din capul Africii de Sud la Egipt. Dar la aceasta ajung cele 13,000 de ostași cu plăcu, pre cari i' ține Anglia în vreme de pace.

Dară din nenorocire aceasta reorganizațiune a armatei noastre, precum nu poate fi altminteru, va costa mulți bani. Aceasta ne am putut-o gândi deja în ziua cea dintăiu, în care s'a cunoscut necesitatea reformei acesteia. Astăzi ambii miniștri de finanțe au aprobat desăvirgii reorganizațiunea aceasta și prin aprobare au luat asuprași datoria de a reprezenta pretensiunea mai mare a ministrului de resboiu înaintea parlamentelor. Consiliul de miniștri de astăzi a hotărât în privința scopului pomenit se se pue deja în viitorul buget de resboiu posturile corespunde-toare.

Sacrificii mari deșu s'au făcut pentru învingerea și ocuparea Bosniei. Budgetele Austriei și ale Ungariei încărcate cu deficitori cer economia cea mai mare, și acum statul oștirii cară și se va mări. Noi nu ne ferim de reflectările asupra necesității, cari astădată sunt normative, dară tot odată cerem, se se considere și starea economică a populațiunii și se se ia în socoteală și cam trista stare economică a statului. Că precum pretinde necesitatea politică, a fine armata gata de bătaie, așa și cere, a feri budgetul de dărăpănare. A fost state, care prin măncății și defecte în constituția militară au dat de calamități mari; dară pericolele amenințând din partea aceasta nici decum nu sânt mai mari decât cele, care vin din slăbiciunea financiară a unui stat. Ear Austria mai de multe ori de cât o dată a fost în situația — pomenim numai expedițiunile principelui Eugen — în care secarea mijloacelor finanțare făcea iluzorie succesele armatei.

## Cestiunea Dunării.

Cetim în „Romănul” de Marți:

Publicarăm într'unul din numerile trecute, sub titlu *Protocoloalele comisiunii dunărene*, o dare de seamă analitică după diarul „Noue freie Presse” a lucrărilor acestei comisiuni.

După cum se poate vedé din această dare de seamă, nu s'a otărât

încă nimic definitiv în privința propunerii Barrère.

Atitudinea delegatului nostru în cele 8 seșine, ținute dela 10 Maiu până la 2 Iunie, atitudine pe care cităta foaie vieneză o numesce o „îndărătnicie ne mai pomenită”, nu mai lasă nimenu ađi cea mai mică îndoială despre modul cum au fost sprințite interesele noastre în tot cursul acestor debateri.

Punându-se din nou în discuțiune cele două părți ale cestiunii, privitoare la regimul general la navigațiune și de poliție fluvială, delegatul nostru a urmat aceeași linie de conduită ca și în sesiunea trecută, cerând respectarea drepturilor și a suveranității noastre teritoriale.

Debaterile cele mai însemnate au fost acelea privitoare la esecutarea și supravegherea regulamentelor, despre cari se ocupa proiectul Barrère și care formează partea a treia a cestiunii.

În cursul acestor debateri s'au propus mai multe amendamente din partea delegatului nostru, care stărui a susține drepturile statelor țermurene.

Alături cu delegatul român, care nu voi se subscrie protocolul final, se află și delegatul Rusiei, care declară, „că în cursul debaterilor au fost prezentate nise amendamente din partea delegaților României și Bulgariei, pe cari trebuie se le supue guvernului sên,” declarând în același timp „că propunerile guvernului frances n'au intrunit unanimitatea voturilor.”

Faptul acesta are cea mai mare însemnătate pentru noi, prin aceea chiar că una din puterile europene și mai interesată la Dunăre, pare dispusă a nu împărtași vederile celorlalte puteri.

Este de observat modul în care s'a rostit delegatul Franței, motivând dispozițiunile proiectului sên.

D. Barrère a đis „că deși Austria nu este un Stat țermurean, totuși, în puterea însemnătății sale comerciale la Dunărea de jos, are dreptul de a fi reprezentată în comisiune.”

Interesele celorlalte state trec în al doilea ordin, după d. Barrère.

„Un asemenea drept — a adăugat dea — au negreșit și celelalte state; și ele li vor exercita mai bine prin delegarea unui membru al comisiunii europene în comisiunea mixtă.”

Eacă în adevăr un mod de a privi cestiunea, care nu răspunde cătuși de puțin nici principiului care a servit de basă tratatelor încheiate, nici drepturilor statelor țermurene, nici chiar intereselor puterilor europene.

unei etimologii, în cea mai mare parte corecte, a tuturor cuvintelor româneseci.

Apocape paralel cu aceste două ramuri de sciință a mers și filosofia. Aici trebuie, seș amintim în prima linie scrierile dlui Maiorescu; toate un model de înaltă erudiție, în care o cercetare ageră, făcută de un spirit și mai ager, pătunde în adincimile cestiunilor abstracte și le desleagă cu o ușurință, ce pune în uimire pe cetitor. Numai ajutat de aceste puteri suflatești atât de mari i a fost cu puțință dlui Maiorescu se restorne cladirile trufașe, ce le ridicaseră fără piederă măestrii de demult ai literaturii noastre; și numai așa a putut d-sa se și câștigate prietini atunci, când toți i erau vrășmași.

Un al doilea scriitor însemnat pe terenul filosofiei este regretatul V. Conta, care june încă a isbutit și atrage asupra sa atenția capacităților din Franția și Belgii și a fi recunoscut de cătră ei ca autor original și autoritate în metafisică. „Teoria fatalismului”, principala sa lucrare, tra-

dușă în franțuzosec de densul, a avut cea mai călduroasă primire la sora noastră de sânge. Dar când acest talentat autor promitea progresele cele mai frumoase în ramul seu puțin cultivat la noi, moartea ni l'a răpit pentru vecie.

Sciințele naturale, matematicile și fisica încă își au vrednici reprezentanți în persoanele dlor Culiian și Melic. Ear paralel cu dezvoltarea statului român vedem ivindu-se în „Junimea” jurisdicțiuni și diplomați ca Maiorescu, Carp, Filipescu, Tatu ș. a.

Făcând această scurtă ochire asupra terenului de sciințe, vom trece la cea mai însemnată și puternică parte a „Junimii” la literatura frumoasă. Este o urmare foarte naturală, ca un popor se cultiva la începutul dezvoltării sale literatura beletristică, care se nasce deodată cu omul. Ea este înfățișarea stării suflatești în diferitele întâmplări ale vieții și pentru aceea poartă timbrul, ce lau avut simțimintele și ideile unui neam în diferite epoce ale existenței sale. Pentru o pătundere mai adâncă a sciințelor se

cere o dezvoltare psihologică însemnată și o sumă de experiențe, ce nu se pot câștigate decât în decursul unei vieți sociale și politice de mai multe deici de ani sau chiar veacuri. Această împregurare ne lămuresce foarte bine asupra stării literaturii noastre de ađi și ne face se vedem, că aceasta stare este firească și naturală, ear' nici decât o dispropoție în înaintarea ramurilor ei, ce ar putea se ne amărăesc.

Poesia cu toate ramurile ei își află vrednici reprezentanți în „Junimea”. Nu me voi opri la marelă bard al latinității și cel mai mare poet român, la iubitul nostru Alecsandri, fiind dea și toate scrierile sale cunoscute fie-cărui suflet, ce se numesce românesec.

Poesia lyrică o cultivă cu mult succes dnii: I. Negruzzi, Eminescu, Olănescu, A. Naum, Pompiliu, Pogor ș. a.

Poesiile lyriche ale dlui I. Negruzzi sânt niște scumpe mărgăritare, care prin drăgălașa lor simplicitate naturală ating foarte plăcut inima, cătră care sânt adresate. În poesiile dsale

nu aflăm avel simțământ puternic, cu care sânt scrise poesiile lui Bolintineanu și Alecsandrescu și cu atât mai puțin e dat intrênsele loc pesimismului lui Eminescu. Inima în care s'au născut aceste poesii, este o inimă curată neprefăcută, ce nu cunoasce încă sumentia de măestrii fățarnice, ce mișcă partea cea mai mare a lumii de ađi. Pentru aceea, ni se pare, că dl. Negruzzi are pentru scrierea idylelor toate puterile recurate în măsură cu noi le aflăm la alt poet românesec și ca dovadă despre aceasta este încântătoarea idylă: „Miron și Florica,” un lucefer luminos pe cerul literaturii noastre. Este cu atâtă naturalitate și cu atâtă măiestrie scrisă această idylă, încât cetind-o mintea ne rătăcesce pe verdelde câmpuri dela țeară și sufletul ni se transpune în mijlocul acelu popor romantic, care vorbesce o limbă dulce și posedo o bogată comoră suflatească. Ear' efectul, cel produc simplule scene de durere, sau veselie este tot de cătră de puternic și măestos ca acela, cel produc artificioasele încurcături ale tragediei și dramei. Pentru aceea

Dar oare numai Austria are și trebuie să aibă o mare însemnatate comercială la Dunărea de jos?

Cum, Franța, Engliera nu cred ele că trebuie să se intereseze tot atât ca și Austria de această mare arteră de comunicațiune, care leagă Occidentele cu Orientele Europei?

Și chiar dacă Austria are interese comerciale la Dunăre, cine ar putea să susțină că drepturile statelor țărmurene trebuie să fie sacrificate în numele acestor interese?

Nici un cuvânt nu poate să fie care să creeze Austriei o pozițiune excepțională la Dunăre, din momentul în care cestiunea înfățișează un caracter de un interes general european și când Dunărea este declarată în toate tratatele de fluviu internațional.

Cu atât mai mult un asemenea cuvânt nu poate să existe, cu cât Statele cele mai apropiate Statele țărmurene cari sunt cele mai direct interesate la garantarea poliției și a liberei navigațiuni a acestui fluviu, n'ar putea să nu fie jignite în exercitarea drepturilor suveranității lor teritoriale printr-o asemenea pozițiune excepțională creată una din puteri.

Pentru Statele cele mici, păzirea tratatelor este singura garanție; dacă România se vede neconținut nevoită să facă apel la spiritul de echitate de dreptate al puterilor semnatare tratatului din Berlin, aceasta o face îndemnată de spiritul de conservare; ea nu voese să s'abată dela prescripțiunile unui tratat, cari sunt o garanție pentru densa.

Purtarea sa prin urmare este pe deplin justificată, și ori cât de grea i-ar fi pozițiunea față cu pretenșiunile ce se ridică în contră-i, ea nu pierde și nu trebuie să peardă încrederea în dreptatea cauzei sale.

Astfel cum stă aji cestiunea Dunării, în urma declarațiunilor delegatului Rusiei, ne face să sperăm că tărâmul desbaterilor va lua o modificare oare-care în viitor și că puterile vor recunoaște până în cele din urmă că apărând interesele noastre la Dunăre, le apărăm chiar și pe ale lor.

Dacă am dobândit independența de care ne bucurăm astăzi și la care face alusiune oficioasă „Neue freie Presse”, apoi să ne permită această fosie a i aduce aminte că tocmai această fosie a independenței, pe care am câștigat-o prin sângerul nostru, ne impune datoria să lucrăm ast-fel în cât să fim demni de dansa și de încrederea pe care Europa a pus-o în noi.

De ce n'am fi oare tot atât de geloși de păstrarea drepturilor și a suveranității noastre teritoriale pe cât este înșai Austria de asigurarea intereselor sale comerciale la Dunăre?

Lăsăm judecării înțelepte a puterilor europene să se oțărăască dacă stăruind în apărarea drepturilor noastre nu trebuie să avem sprijinul lor și să ne bucurăm și în viitor de încrederea ce ele au pus în noi.

## Un Meeting în Londra.

Londra 29 Iunie n. Astăzi s'a ținut un meeting mare de către conservatori. Oratorii principali au fost Bouverie, Salisbury, Northcote și Stanhope. Fie-care frază în contra guvernului a fost aplaudată cu frenzie.

Primul orator, Bouverie, a numit o rușine, că Anglia cu flota ei privește, cum se masacrează englezii; șu Palmerston nu s'ar fi întemplat această conferința în Constantinopol contra voinței Sultanelui e absurd. Nu e mirare deci, că Sultanel nu consimte ca Gladstone să l'insulte astfel. Guvernul actual n'are oare nici mușchi, ca un molușc și trebuie înlăturat. (Aplause fortunoase).

Richard Temple, fost guvernator în India, declară, că popoarele Indiei, ce sunt ținute în frâu numai prin puterea Angliei, când vor auzi, că Anglia cere depărtarea lui Arabi-pașa și totuși Arabi se află și aji în Egipt, atunci în curând se vor ivi tulburări în India, ca și în Alexandria. Nu trebuie să și facă cineva iluziuni. India nu iubesc pe Anglia, se teme numai de sabia ei: când aceasta nu va mai părea periculoasă, Anglia va perde India.

Salisbury declară că consimte la strigătul de a se înlătura guvernul, dar cum este ceva mai important de făcut și anume a deștepta poporul englez, căci viitorul mare și întreg al Angliei este în pericol. Conferința e de prisos, căci puterile nu pot rezolva fără Turcia cestiuni generale europene și oare poporul Angliei va permite, ca interesele engleze să depindă de vre-o conferință? Guvernul actual, sau mai corect partida de pace cu ori ce preț, a adus Anglia în situația de aji. Orientul ar desprăși pe Anglia, dacă nu și-ar îndeplini promisiunile. Tewfik trebuie mănușit, iar aventurierul militar Arabi caută să fie dat la o parte.

Toți oratorii au accentuat asupra frazei, că Anglia trebuie să și fie cuvântul, căci la dină contră își pierde rangul între națiuni: poporul englez trebuie să șilească pe guvern a face aceasta, iar dacă nu se va face, atunci conservatorii vor primi asupra de această misiune. S'a adoptat unanimitate rezoluțiune în acest sens: Guvernul englez nu poate consimți la nici o soluțiune a cestiunii egiptene, ce ar

fi incompatibilă cu promisiunile date ale Angliei, cu politica tradițională și cu interesele Mării Britanii. Apoi meetingul dorește, ca să se arete cu tot din adinsul guvernului marea importanță, de a se lua măsuri pentru apărarea vieții și averii supușilor englezi din Egipt.

## Varietăți.

\* (Afaceri electorale) Vice-comitatul comitatului Sibiuului publică că se pot vedea și se pot lua copii de pe listele provizorii a alegătorilor din cele patru cercuri electorale în biroul vice-comitelui și de pe ale comunelor singuratice în cancelariile comunale. Vederea se poate face dela 8—12 oare și copierea dela 2—6 oare în restimpul dela 5 Iulie n. (adece de eri) până la 25 Iulie n.

În restimpul dela 5 până la 15 Iulie n. au loc reclamațiunile și în cel dela 16 până la 25 Iulie au loc observațiunile la reclamațiunile.

\* (Ministrul ung. de agricultură a decretat încetarea măsurilor riguroase, stabilite de curând pe frontiera României spre a se opune la importarea în Ungaria a vitelor, șu cuvânt de epizootie în districtul Dolju; s'a recunoscut că câte-vă casuri de boală care motivase această oprire n'avea nici de cum caracterul pestei-bovine orientale.

\* (Dăruri) De mult avem o corespondență dela Poiana (de lângă Mercuria) asupra cărei numai acum putem reveni cu toate că de mult trebuia să fie cuprinsul ei cunoscut publicului. Fiind corespondența mai lungă estrag-m dintr-oare următoarele:

... Cu permisiunea Onoratei Redacțiuni, voi deschide aici un pomelnic de buni creștini din parohia noastră cu un șir de jefte, aduse pe altarul bisericii noastre în timpul mai recent, care merită totuși considerațiunea:

Prilegiul la aceasta mi l'a dat-o fapta creștinului Nicolae Opriian, care în urma unor sfaturi la 3 Maiu a. c. a chemat preoțea locală la casa sa și i a predat 200 fl. v. a. în bani gata. Suma aceasta a intrat în fondul bisericii și venitul ei în una jumătate va fi al bisericii, cealaltă jumătate a preoții pentru celebrarea unui rândăriu în tot anul și pentru toate timpurile că va exista biserica ortodoxă în Poiana. Despre donațiune în înfeșul acesta s'a luat act fundațional în protocolul bisericii.

Această faptă, cu aceleași modalități și cu aceleași sume de câte 200 fl. o făcuseră ceva mai înainte locuitorii de aici: Ioan Radu, Const. Vonică, Nicolae Băjia și Nicolae Dănilă, care din urmă și mai înainte dăruise sume considerabile, între alte pentru școala nouă 50 fl. pentru țimbla și 50 fl. etc., și care anual face primăose la

biserica de minimum 100 fl. Un alt creștin Cuman Mareu, fiind avut și fără copii, au donat bisericii unele moșii, cari prefăcându-se în bani au adus aproape 800 fl. v. a. Astfel donațiunile aceste vor fi înmulțite averea bisericii noastre cu preste 2000 v. a.

Dar scopul acestor șir, cioè corespondența, nu a fost atât numărarea nobililor fapte, ci mai vârtos dorința, de a da poporului nostru câte-vă exemple și preoție impulsul, spre a face încercări în direcțiunea aceasta; arădând, în ce chip au fost cu puțință a produce în popor zelul din care au curs jefțele acestea — și nu mă îndoesc, că voinđ preoțiea noastră a sêmăna, cu siguranță va și scôera, căci modul și sarcina este ușoară.

\* (Codu Teresian) Întreprinđoarea tipografia curței și librăria universității din Viena alui Manz are intențiunea de a tipări în toamna viitoare Codul Theresian cu prelucrările lui cari se află într'un singur esemplar manuscris. Întreprinderea aceasta care promise foloase mari științei merită încurajare și sprijinul cel mai viu. Prospecte exacte se pot căpăta gratis dela tipografia întreprinđoarea ca și dela toate librăriile din țeară și din străinătate.

\* (Grindină) În 1 Iulie n. cădu asupra Sighișoarei între 3 și 4 oare după ameađi grindină, care ținu 10 minute și causă mari stricăciuni. Peatra a fost cât nuca de mare. Ciuciuil încă a fost rău pusit de grindină.

\* Din notițele ce le aflăm în foile nemțesci din colt estrase din programa gimnasiului și a școalelor ev. de aici de pe an. 1881-2 se vede că în Gimnasiu au fost români 73 în școala reală 17, în școala civilă 61, cu totul la școalele săsești în Sibiu au fost 151 români.

\* (Broșuri antisemice) Cu privire la o faimă din Csákova despre nesce broșuri antisemite răspândite pe acolo, scrie „Ungarische Post” următoarele: „Raportul oficial despre această afacere, pe care l'a înaintat vice-comitele comitatului Timișoarei la ministrul de interne, este pe surt următorul: „Eșeleța Vostră! Conform anunțării din 22 Iunie de sub nr. 2017 și alăturată în original din partea pretorului cercuale a Ciacovei, acesta aflând că preocupă Cătarina Popovici a vândut broșuri, cari stôrnesu ura de rasă contra jidovilor, a luat dispozițiuni necesare pentru împedecarea lățirii acelor broșuri și îndată a și raportat despre acest cas. Cu privire la acest raport al preturei v'am înștiințat și eu prin telegramă că am dispus să se facă o cercetare minuțioasă în casa Cătarinei Popovici, să se confiscate toate

cu cât cetim mai mult pe „Miron și Florica”, cu atât mai mult dorim a o ceti, și totdeauna când am isprăvit, ne simțim inima ușurată și sufletul recort.

Spiritul lui Eminescu este o totul contrar posesiilor, despre care vorbirăm. Dsa cuprins în momentul scrierii de o puternică șgduire sufletescă, nimecește fără cruțare tot, ce nu-i pare potrivit, într'un glas, ce nu permite contrădicere; și acest glas puternic îl ține până la încheerea scrierii sale sau într'alte rânduri obosite de emoția puternică, se domolește și încheie cu puține cuvinte grele, care prin contrastul simțimentelor capătă o putere cu atât mai mare. Astfel posesiile dsale conțin toate un pesimism estrem, ce ne pune sângele în fierbere și mai totdeauna ne câștigă pe partea lor. În posesiile dsale aflăm totdeauna cugețări adănci, isvorite dintr'un suflet plin de amărăciune și îmbrăcate în haina neagră a pesimismului, pentru a căror precipere se pretinde însuș un grad oare care de cultură. Din aceasta pricină Eminescu

este poetul clasei mai inteligente a Românilor. Eminescu este afară de aceea și poet didactic, în genul epistolelor poetice, unde instrucțiunea se combină cu caracterul liric al poeziei; despre ce putem să ne convingem din reușitele sale scrisori poetice.

(Va urma.)

## Tunelul submarin dintre Anglia și Franța.

În timpul din urmă atențiunea publică se vede din nou atrasă cu mare interes de mersul unei întreprinderi din cele mai îndrăznețe și mai grandioase ale prezentului, adece a construirii așa numitului tunel-canal, nu numai pentru că prin această întreprindere se ilustrează în modul cel mai strălucit arta inginerescă din ultimele decenii, ci mai ales pentru că se satisfice unei corințe reale a comunicațiunii și circulației de aji. Deja din timpurile vechi s'a recunoscut și apreciat emulsiune importantă a acelei părți a Oceanului Atlantic, ce desparte coa-

stele nordice ale Franței de coastele sudice ale Angliei. Pentru prima dată a trecut pe aci Cesar în expedițiunea sa spre Britania. Cuceritorul roman și a luat drumul dela Cap Gris-Nez, în departamentul de aji Pas-de-Calais, unde fiind punctul cel mai apropiat de coastele engleze, s'au început actualmente lucrările pentru construirea tunelului-canal.

În decursul ultimului deeceniu primi o formă din ce în ce mai concretă idea, de a uni direct printr-o linie ferată pe Anglia cu Franța, ceea două mai mari state industriale din Europa. Mai ales în Franța s'au fost produs numeroase proiecte relativ la acest scop. După ce la 1875 deja adunarea națională franceză a adoptat proiectul de lege pentru o linie ferată submarină, la 1876 comisiunea internațională declară esențabil proiectul unui tunel submarin pe linia Calais-Dover. Astăzi lucrările înaintează atât din partea franceză, cât și din partea engleză, și se speră că în cinci ani se vor termina. În urma cercetărilor geologice se crede, că lucră-

rile de perforațiune nu vor fi tocmai grele, căci până acum s'a dat numai de creță în fundul mării.

În partea franceză începutul tunelului este între Calais și satul Sangatte, în partea engleză între Dover și Folkstone, o linie a cărei lungime totală este de 37 kilometre. Pentru tunel s'a stabilit ca necesară o adâncime de 100 metri, încât se aibă o țărre suficientă spre a pute suportă presiunea masei de apă.

Cu toate aceste este de prevăzut, că în proporție cu înaintarea lucrărilor vor crește dificultățile tehnice și deci și cele financiare. O dificultate mare, atât în timpul construcției, cât și al exploatării, va fi o suficientă ventilare într'un tunel așa de lung; cercurile tehnice susțin că întrebuințarea aerului comprimat va înlătura această greutate. Cu privire la circularea trenurilor se calculează, că tot tunelul se va perurge într-o oară, în cât aședându-se două linii, vor pute trece pe și în fie care direcție 24 de trenuri.

„Reșbuinl.”

broșurile îndreptate contra Jidovilor, ori unde se vor afla, și se mi se trimiță mie. Având onoare să aduc la cunoștința Excelenței Voastre acest cas, vă anunț tot odată cu umiliția că, după ce s'au strins broșurile amintite pe lângă o scrupuloasă căutare prin casă — după cum se vede și din alăturatul raport al preturii — s'a pus capăt ori cărei lăfiri mai departe a broșurilor. Exemplarele adunate resp. confiscate îmi permit, Excelența voastră ale subterne pe lângă expresivitatea speranței că mișcări antisemitice nu vor mai avea loc nici în pretura Csăkovei, nici în celelalte părți ale comitatului, de oare ce opiniunea publică a populației în această privință e deplin lincisită și din cauza propriilor referențe ale comitatului nostru lipsește terenul pentru lăfărea astorfelui de perversității aflate în altă parte. De altminteru și organele poziționale sunt instruite conform înalțului ordin datat din 12 Iunie n. sub nr. pres. 2107, ca ori ce mișcare eventuală în această direcție se o surprime pe calea legii și eu nu mă îndoesec, că prin astfel de dispozițiune vom ajunge la scopul dorit. Timișoara 26 Iunie n. 1882. Atanasiu Răcz consilier regesc, subcomite." — După acest raport al vice-comitetului a urmat următoarea telegramă a preturii cercuale: "Vice-comitetul comitatului Timișoarei Ath. Ratz! Cu privire la raportul meu de ieri de sub Nr. 2017 aduc la cunoștință că Catarina Popovici a primit broșurile antisemitice din Zsombor dela autorul lor S. Stanojevici. Exemplarele nevândute, fiind întârziâte pentru posta de ieri, mi leau predat mie și le voi înainta cu posta de azi. În ce privește investigațiunea mă rog de o anumită dispozițiune, de oare ce nu pot lua asupra-mi responsabilitatea despre cele ce eventual s'vor putea naște din aceasta. Muntean, pretor" Respunsul telegrafic al vice-comitetului este: "Pretorul Muntean din Csakova. La Catarina Popovici are să se facă investigațiune în casă. Toate tipăriturile antisemitice cari sînt de vîndere fie ori și unde au să se confiscă și înduse într'o listă să se expedize aici. Timișoara 23 Iunie n. 1882. Răcz, vice-comite

(Cuverte antisemitice.) După cum ne spune „Postai Közlöny” în zilele din urmă s'au făcut abuz cu cuverte de epistole pentru scopuri de agitațiuni lipsite de conștiință, de oare că oșicile postale din capitală au sosit epistole proveșute cu vignete antisemitice. În înțelesul regulamentelor postale epistolele de felul acesta însă, fiindcă adresele conțineau adăsurii vătămătoare și agitatoare, s'au inmanat adresașilor sub cuvertă.

(Povestea lui Pausz încă nu s'a sfârșit) Bunul dela Balunca română a lui Pausz, al fostului vicecomite în comitatul Severinului, care e încă în cercetare (lungă cercetare!) pentru defraudări, se va licita în 10 Iulie. Paguba făcută erariului și fondurilor comitatului, abia se va acoperi din prețul bunului, de oarece este încercat cu alte datorii mainainte intabulate aproape pe întreg prețul bunului ce are să se liciteze.

### Posta din urmă.

„Függelenség” scrie că fastuena acului ce a îmbrăcat cadavrul pseudo-Esterei Solymosi cu hainele Esterei precum și alte fastuena constată că crima dela Eszlar. Asociații criminali au descoperit mormântul Esterei. Judele instructor a deschis mormântul, dar n'a aflat decât urmele cadavrului, cadavrul însă nu.

„Alegătoriu” din Bucuresci signalizează convocarea camerilor române în luna lui Septembrie spre a fi discolate.

### Loterie.

Mercuri 5 Iulie n. 1882.

Brűn: 71 84 52 25 39

### Bursa de Viena și Pesta

Din 4 Iulie n. 1882.

	Viena	B. pesta
Renta de aur ung. de 6% . . .	119.90	119.50
Renta de aur ung. de 4% . . .	88.30	88.35
Renta ung. de hărtie . . .	86.30	86.30
Imprumutul drumurilor de ferung. . .	134.75	134.50
1 emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung. . .	91.10	91.—
II emisiiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung. . .	110.50	110.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumurilor de fer orient. ung. . .	95.75	95.25
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului . . .	98.40	98.25
Obligațiuni ung. ce elanșau de sorșii . . .	98.—	97.—
Obligațiuni urbariale țemeșane . . .	97.50	97.25
Obligațiuni urb. țemeș. cu claușula de sorșii . . .	97.50	97.—
Obligațiuni urbariale transilvane . . .	99.—	99.—
Obligațiuni urbariale croato-silvonic . . .	99.20	99.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea țecimii de vin . . .	97.25	97.50
Sorșii ungareșci cu premii . . .	417.75	417.50
Sorșii de regularea Țisei . . .	109.75	109.25
Datorie de stat austriacă în hărtie . . .	76.95	77.—
Datorie de stat anstr. în argint . . .	77.70	77.50
Renta de aur austriacă . . .	95.30	95.25
Sorșii de stat dela 1860 . . .	130.80	130.—
Acțiuni de bancă anstro-ung. . .	890.—	813.—
Acțiuni de bancă de credit ung. . .	318.50	315.—
Acțiuni de credit austri. . .	320.75	319.70
London (pe polița de trei luni) . . .	120.25	120.20
Serșisuri fonciari ale institutului „Albina” . . .	—	99.50
Argint . . .	—	—
Galben . . .	5.67	5.65
Napoleon . . .	9.55 $\frac{1}{2}$	9.54
100 marce nemșeci . . .	58.80	58.60

Nr. 115. [108] 1—3

### CONCURS.

Devenind vacanță parochia de clasa a III-a Vima mare presbiteriatul Dejului prin moartea fostului preot Petru Micu, pentru ocuparea acesteia se deschide concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Roman”.

Emolumentele împreunate cu această stațiune de paroch sunt următoarele:

1. Folosirea cimiteriului.
2. Dela 120 de familii bir anual a 1 fl.
3. Dela tot atâtea familii câte două zile de lucru cu palma.
4. Venitele epatrafurului.

Doritorii de a concura la această stațiune de paroch sunt avisași, suplicele lor de concurs instruite în sensul statutului organic și al regulamentului congresual pentru parochii a le asterne la subscrisul Oficiu în Cs. Giurgesti p. n. Reteag până la termenul sub indicat.

Cs. Giurgesti în 17 Iunie 1882. În conțelegere cu comitetul parochial.

Constantin Bodca m. p.,  
adstr. ppresbiterial.

Nr. 28. [109] 1—3

### CONCURS.

După ce și în urma ordinăciunii consistorialii din 19 Septembrie 1881 Nr. 2494 B. nu s'a putut face alegere de paroch la Doboli inferiori, așa se scrie din nou al 3-lea concurs pentru ocuparea vacantei parochii Doboli inferiori cu filia Ilyefalu de clasa III cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”

Emolumentele sunt.

1. Dela 56 familii câte o claie de grâu.
2. Dela 28 familii din materă, și 11 familii din filă, câte o ferdelă de curuz sfărmit și una de oves.
3. Dela 28 familii mestecate din materă și dela 15 familii mestecate cu alte confesii din filă câte o jumătate ferdelă de curuz sfărmit.
4. Stola îndatinată și anumit cea statorită în sinodul parochial finit în 16/28 Iulie 1880.

Doritorii de a compete la această parochie au ași adresa petițiunilor lor instruite în sensul „Statutului Organic” și al regulamentului congresual din anul 1878 la subscrisul până la termenul sub amintit, dela cari să cere să cunoască și limba maghiară.

Brașov în 17 Iunie 1882. În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Petric m. p.,  
presbiterial.

ad. Nr. 180. 1882 [111] 1—3

### CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia gr. orientală Stenea de clasa III să scrie prin aceasta concurs cu termenul de 30 de zile dela publicarea primă în „Tel. Rom.”

Emolumentele sunt:

1. Dela fie care familie câte două zile de lucru;
2. Dela fiecare familie una ferdelă (mesură veche) de curuz sfărmit.
3. Folosirea cimiteriului.
4. Venitele stolarii.
5. Lemne de foc câte are lipsă din pădurea comunală.

Doritorii de a ocupa acest post au ași asterne petițiunile lor instruite în sensul prescrișelor Stat. Org. la oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Sibiuului.

Stenea în 17 Iunie 1882.

În conțelegere cu oficiul ppresbiterial.

Comitetul parochial.

Nr. 102. [108] 2—3

### CONCURS.

Pe baza înalțului prescript consistorial din 13 August 1881, Nr. 2406 B. se deschide concurs pentru întregirea postului de paroch gr. or. în comuna Chiscădaga tractul Giogiului I, cu termen de 30 zile dela publicarea primă a acestui concurs în „Telegraful Român.”

Emolumentele sunt:

Porțiune canonică 5 jugere feneși și arătură. Dela 70 familii câte 30 litre curuz sfărmit și stola regulată, care toate la oaltă computeate în bani, dau un venit anual de 300 fl. val. anstr.

Prélungă aceste emolumente creștinii se mai obligă a lucra parochului lor tot lucrul de câmp ce se recerece la porțiunea canonică.

Suplicele concursuale, instruite conform statutului organic și regulamentului pentru parochii, sînt a se adresa până la termenul subindicat oficiului protopresbiterial în Hondol.

Hondol, 17 Iunie 1882. În conțelegere cu comitetul parochial.

Vasilii Pipos m. p.,  
protopr.

### Apel către autorii români.

Adunarea generală a despărșământului III al asociațiunii transilvane pentru literatură și cultura poporului român în ședința sa din 1/13 Noemvrie 1881 ținută în comuna Cacova a

afiat de bine a lua un conelus referitoru la înființarea de bibliotecii în comunele rurale aparținătoare acestui despărșământ. După ce conclusul acesta a aflat consimțământul și aprobarea On. Comitet central al asociațiunii transilvane și după ce comitetul despărșământului, ce a luat inițiativa, a statorit modalitățile de executare a acestui conelus, în înțelesul acelor modalități ne luăm voia a ruga pe p. t. autori români să binevoiască a da mână de ajutoriu nimitului comitet întru ajungerea scopului cel urmăresce, donând câteva exemplare din opurile ce le-au edat pentru înființându-le bibliotecii sau și numai înlesnindu-i procurarea acelor a pref scădūt.

Ofertele binevoitoare au a se trimite la adresa subscrisului.

Sibiu, 3/15 Iunie 1882.

Dr. Ilarion Pușcariu m. p.,  
[105] 2—3 dir. desp. III.

### Încunoștințare.

Subscrisul comitet va premia dintre învțătorii scoalelor populare din despărșământul Sibiuului al asociațiunii Transilvane pentru literatură și cultura poporului român, pe cei ce vor arăta:

a) cea mai bună lecțiune practică din scoala poporală dată în scris din ori ce obiect de învțămăt cu 2 # adevăi doi galbeni;

b) că au promovat mai mult meseriile la poporul român pe calea învțămătului cu 20 fl.

c) că au cultivat și promovat vre unul din următoarele ramuri economice și adevăi: stupăritul pomăritul, sau legumăritul în scoală și popor, — pentru fie-care specie a 10 fl. — 30 fl.

Învțătorii de pe teritoriul acestui despărșământ, cari vor reflecta la aceste premii — se învță a'și îndrepta concursul lor la adresa subscrisului până la finea lunei Septemvrie st. n. a. c.

Sibiu, din ședința comitetului despărșământului III al asociațiunii Transilvane, ținută la 8/20 Maiu 1882.

Dr. Ilarion Pușcariu m. p.,  
[104] 3—3 dir. desp. III.

[106]

### De vîndere

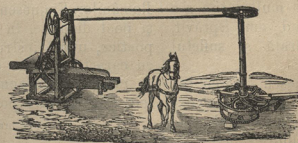
se află la un vice-colonel aici în Sibiu:

o capă deschis roșcată de 11 ani 165 cm. nălțime și

o capă sur intunecoasă de 12 ani 158 cm. nălțime din argela Rădăuți.

Ambii cui deplin fără smiță, foarte ambalci și în toată privința la serviu de terrain și trupe dibaci.

— Informațiuni mai de aproape se dau la Administrațiunea „Telegr. Roman”.



### Avis pentru posesorii de pământ și agricultorii!

Mașine de imblătit cu vapor, mașine de imblătit de mână și de cai, ciure (Trieure) de sortat și vânturat, mașine de ales, pluguri schimbătoare de Hohenheim (construcțiunea cea mai nouă) precum și tot felul de alte mașini și alte aparți întregitoare recomandă pe lângă alte preșuri de concurență Ferăria lui

Andrieu Török,  
în Piața-mare, în Sibiu.

Exposițiune permanentă de acestea se află în casa proprie, Poarta Cismădiei (Piața caramei) vis-a-vis de casa vămii.

Fabrica se află în casa lui Pavel Giebner pe Soldiș Nr. 35—40, unde se face toate reparaturile și lucrările de construcțiune cât se poate de efin.